

متن پرسش

به نام خدای حسین. با عرض سلام، ادب و احترام، محضر استاد گرانقدر در دوراهی بین عجب و عمل چه باید کرد؟ هنگام عمل به خیلی از مستحبات از عجب می‌ترسم. به اندازه ای که انجام آن مستحب منصرف می‌شوم. البته که شاید تنبلی در انصراف بنده موثر باشد ولی از جهت دیگر به تجربه بارها دیده ام با انجام عمل عجب به سرعت ظاهر می‌شود. از محضر استاد فاضل و عزیز، استدعا دارم این حقیر را از دعای خیر خود بی‌نصیب نگردانند. یا حق

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به گفته جناب مولوی: «وگر حرص بنالد، بگیریم کری‌ها». در مورد عجب هم قصه همین طور است. آنچه وظیفه است انجام می‌دهیم و آن‌گاه که عجب سراغمان آمد خطاب به خود خواهیم گفت: ای احمق! «هر عنایت که داری ای درویش / هدیه حق بُود نه کرده خویش». موفق باشید